

ДЕЩО ПРО УКРАЇНСЬКІ ТА РОСІЙСЬКІ СТЕРЕОТИПИ
ВЗАЄМНОГО СПРИЙНЯТТЯ
(у віршах та трохи іронічно)

*Скрипка и немножко нервно.
Владимир Маяковский*

Живу я щирим укром
Уже сім тисяч літ,
Бо маю сало з цукром
Щоденно на обід.

А маю ще горілку,
Пахучий тютюнець,
Та жінку-чорнобривку,
І товстий гаманець.

Гною зерно в багнюку –
Дратую москаля:
Най видить все, падлюка,
З московського Кремля!

На все у нього заздрість,
На все кричить: «Мое!»
І де добра хоч парість,
Одразу тут він є.

Він все б собі заграбав.
На скіфському горбі
Камінну дику бабу
Потягне під собі.

Мої лани і гори
Ковил і комиші
Його!
Бо тут його Суворов
Портяночки сушив.

Земель він собиратель,
Все преться у світи.
А вдома – так нездатен
Подвір'я підмести!

У нього всюди першість.
Блюзнір і лицемір,
На неї хитро спершись
Скрізь стовбчить *руській мір*.

А в задніх щоб до віку
Лишилися хохли,
В Кремлі в зегарках стрілку
Вперед перевели.

Московські генерали
В збіговисько зійшлись
Й на мене так волали –
Аж піною зайшлись:

«Австрійський недоносок
І галицька чума!
Ти політичний нонсенс,
Тебе нема. Нема!

Тебе Москві для ляку
Німецький Франкенштейн
Зробить велів полякам!
Ти поняв? Ти ферштейн?

Ти історичний привид,
Географічний глюк,
Тобі, як знайдем привід,
Два тижні – і каюк!»

Полковник з поганялом ... –
Соромлюсь, не скажу –
Сказав це. І дістало.
І перейшло межу.

Нарешті я не стерпів:
«Імав я вашу мати!»

Іди до своїх стерхів
В інструктори літати!

Хто нам зробив Чорнобиль?
Озонову діру?
А СНІД – страшну хворобу?
Все мрієте – помру?

Прямий нащадок Ноя,
Колись через Етрусь
Тікаючи із Трої,
З собов я вивів Русь!

Ні з ким свою колиску
Я зроду не ділив,
Але й сусідську близьку
Під себе не тулив.

Андрій що Первозванний
Приймав мій хліб і сіль.
Тут хрест прийшов в слов'яни –
І сяє звідусіль.

Я пережив хозарів,
Касогів і обрів,
Всі витримав удари,
Усе я одолів.

Привчив служить варягів
І в тім не помиливсь,
Бо потіснив ятвягів,
І чудь, і черемись.

Я половецькі вежі
Розбив у пух і прах.
У скіфів я відстежив,
Як сіять хліб в степах.

Нових придбав я філій,
Настроїв городи.
А ти, байстрюк від фінів,
Чом лізеш ти сюди!

Старіший я за Кия!
Я старший за Москву.
І, як колись Батия,
Тебе переживу!»